STANDARDY OCHRONY DZIECI I MŁODZIEŻY

w Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Krakowie

ul. Ks. Prymasa Wyszyńskiego 6; 30-695 Kraków-Rżąka

2026

SPIS TREŚCI

SŁOWNICZEK 3

STWORZENIE I ZACHOWANIE BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA W PARAFII 4

WERYFIKACJA I DELEGACJA OSÓB PRACUJĄCYCH Z DZIEĆMI W PARAFII 5

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI NA TERENIE PARAFII 6

SPOSÓB REAGOWANIA NA OSKARŻENIA LUB NIEWŁAŚCIWE ZACHOWANIA 9

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU SKRZYWDZENIA LUB ZAGROŻENIA DZIECKA 11

EDUKACJA OSÓB W PARAFII MAJĄCYCH KONTAKT Z DZIEĆMI 11

ZAPEWNIENIE JAKOŚCI I CIĄGŁOŚCI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE PREWENCJI 12

DOKUMENTOWANIE ZDARZEŃ PODEJRZENIA KRZYWDZENIA
LUB KRZYWDZENIA DZIECI I ZASADY PRZECHOWYWANIA DOKUMENTACJI 12

WAŻNE KONTAKTY I INSTYTUCJE ŚWIADCZĄCE POMOC 14

SŁOWNICZEK

- **Parafia** – określona wspólnota wiernych, utworzona na sposób stały w Kościele partykularnym, nad którą pasterską pieczę, pod władzą biskupa diecezjalnego, powierza się proboszczowi jako jej własnemu pasterzowi.
- **Proboszcz** – mianowany przez biskupa duszpasterz i zarządca parafii.
- **Kapłan** – osoba, która spełnia w imieniu wspólnoty religijnej funkcje kultowe i rytualne.
- **Osoby konsekrowane** – osoby, które w sposób szczególny poświęcają życie Bogu. Łączy je konsekracja, która wiąże się ze złożeniem Bogu ślubów czystości oraz najczęściej również ubóstwa i posłuszeństwa, choć zależy to od formy życia konsekrowanego. Należą do nich członkowie stowarzyszeń zakonnych oraz świeckie osoby konsekrowane.
- **Osoba świecka** – członek Kościoła katolickiego i personel Kościoła inny niż biskupi, księża, diakoni i osoby zakonne.
- **Duszpasterstwo, w tym duszpasterstwo parafialne** – sytuacja, w której jedna osoba jest odpowiedzialna za dobro drugiej lub za wspólnotę wyznaniową. Obejmuje celebrowanie liturgii, zapewnienie porad i wsparcia duchowego, edukację, poradnictwo, opiekę medyczną i pomoc w potrzebie. Wszelka praca polegająca na nadzorze lub wychowaniu dzieci jest dziełem duszpasterskim.
- **Duszpasterstwo pozaparafialne** – duszpasterstwa, wspólnoty, grupy gromadzące młodych ludzi (młodzież licealna, studenci, młodzi dorośli), w tym wolontariaty, wakacyjne spotkania młodych (organizowane przez zakony, zgromadzenia zakonne, wspólnoty), festiwale młodzieżowe, rekolekcje wyjazdowe, wspólnoty różnych stanów, pielgrzymki piesze, pielgrzymki autokarowe, środowiska harcerskie. To dzieła, które mogą działać przy parafiach, ale mają struktury pozaparafialne.
- **Wolontariusz** – osoba, która na rzecz innych osób lub danej grupy społecznej, dobrowolnie i bezpłatnie świadczy pracę wykraczającą poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie. Określenie „bezpłatna" nie oznacza „bezinteresowna", lecz „bez wynagrodzenia materialnego".
- **Personel/pracownik** - osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej odpłatnej lub nieodpłatnej, a także siostra zakonna i wolontariusz podejmująca działania duszpasterskie, opiekuńczo-wychowawcze albo usługowe w ramach Parafii.
- **Szafarz nadzwyczajny Komunii Świętej** – osoba wyznaczona do udzielania Komunii Świętej, gdy zabraknie odpowiedniej liczby szafarzy zwyczajnych.
- **Dziecko** - każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
- **Opiekun dziecka** - osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny, rodzic zastępczy, opiekun tymczasowy (osoba upoważniona do reprezentowania dziecka będącego obywatelem Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych).

STWORZENIE I ZACHOWANIE BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA

w Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Krakowie

- Naczelną zasadą wszystkich działań wobec dzieci podejmowanych przez pracowników Parafii jest działanie dla ich dobra i w ich najlepszym interesie. Każdą osobę traktuje się z szacunkiem i niedopuszczalne jest stosowanie przemocy w jakiejkolwiek formie.
- W Parafii został opracowany i wprowadzony w życie wewnętrzny dokument, w którym zawarta jest polityka ochrony przebywających na jego terenie dzieci zgodnie z obowiązującymi standardami wyznaczonymi zarówno przez prawo państwowe, jak i wskazania wynikające z Wytycznych Kościoła katolickiego w Polsce.
- Polityka ochrony dotyczy szczegółowych zasad bezpieczeństwa i sposobów ochrony przebywających na terenie Parafii dzieci, czyli:
  - rekrutacji personelu i osób zaangażowanych duszpastersko w Parafii;
  - bezpiecznych relacji pomiędzy dorosłymi zatrudnionymi i innymi osobami zaangażowanymi duszpastersko w Parafii a dziećmi;
  - bezpiecznych relacji pomiędzy rówieśnikami;
  - bezpiecznego korzystania z internetu i mediów elektronicznych;
  - zasady ochrony wizerunku i danych osobowych;
  - sposobu reagowania na przypadki podejrzenia krzywdzenia lub stwierdzenia przemocy fizycznej, psychicznej czy seksualnej;
  - pomocy osobom pokrzywdzonym;
  - sposobu dokumentowania i przechowywania zgłoszonych zdarzeń krzywdzenia;
  - monitoringu stosowania standardów ochrony dzieci oraz ich przeglądu i aktualizacji;
  - szkoleń.
- Standardy ochrony są dostępne w Parafii (w zakrystii) i podane na stronie internetowej https://www.parafia-nawiedzenia.info.

WERYFIKACJA I DELEGOWANIE OSÓB PRACUJĄCYCH Z DZIEĆMI

1. Weryfikacja przewidziana prawem dotyczy osób delegowanych do posługi opiekuńczo-wychowawczej, duszpasterskiej oraz innych osób zatrudnionych/wolontariuszy w Parafii mających kontakt z dziećmi.

2. Obowiązki Proboszcza Parafii:
   - Proboszcz Parafii, ponosi personalnie odpowiedzialność za wdrażanie i nadzór nad przestrzeganiem Standardów ochrony dzieci przed przemocą oraz za działania interwencyjne.
   - Proboszcz może wyznaczyć osobę odpowiedzialną za przeszkolenie, monitoring i realizację strategii ochrony dzieci.
   - Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do w/w działalności, Proboszcz ma obowiązek uzyskania od tej osoby informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdz. XIX k.k. (przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu) i XXV k.k. (przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości). oraz w zakresie art. 189a k.k. (handel ludźmi), art. 207 k.k. (znęcanie się nad osobą najbliższą lub pozostającą w stosunku zależności).
   - Proboszcz może powołać osobę zaufaną, do której należy przyjmowanie zgłoszeń dotyczących nierespektowania standardów. Osoba zaufana nie może na własną rękę podejmować działań służących wyjaśnieniu podejrzeń i zarzutów lub weryfikacji zgłaszanych faktów. Obowiązuje ją zasada poufności. Powinna to być osoba faktycznie budząca zaufanie, posiadająca tzw. kompetencje miękkie, predysponujące ją do kontaktu z osobami skrzywdzonymi-dziećmi.
   - Proboszcz Parafii jest osobą odpowiedzialną bezpośrednio za interwencję w przypadku zaistnienia przestępstwa przemocy.
   - Odpowiada także za bezpieczne przechowywanie dokumentacji, gdyż wszelka działalność dotycząca ochrony oraz interwencji i pomocy musi być dokumentowana.

3. Obowiązki osób podejmujących z ramienia Parafii działalność duszpasterską, wychowawczą, opiekuńczą lub edukacyjną wobec dzieci z prowadzonych przez siebie grup (ministranci, schola, inne) oraz posługujących w Parafii.

Osoby te powinny:

- zapoznać się ze Standardami ochrony dzieci obowiązujących w Parafii i podpisać odpowiednie oświadczenie (załącznik nr 3);
- czuwać nad własną dojrzałością emocjonalną, psychiczną, duchową;
- starać się o dobór żywo wierzących, rzetelnych i zweryfikowanych współpracowników;
- wspierać dzieci w ich rozwoju ku dojrzałości;
- dbać o respektowanie zasad kultury (wobec dzieci i między nimi);
- czuwać nad równym traktowaniem wszystkich dzieci, z uwzględnieniem ich szczególnych potrzeb i osobistych uwarunkowań;
- dbać o przestrzeganie prawa do nienaruszalności cielesnej i prywatności;
- organizować działania duszpasterskie i inne w miejscach bezpiecznych;
- utrzymywać transparentny kontakt z rodzicami dzieci;
- dbać o przestrzeganie zasad prywatności i ochrony wizerunku oraz danych osobowych dzieci;
- odbyć odpowiednie szkolenia z zakresu ochrony dzieci przed krzywdzeniem oraz zasad interwencji w sytuacji podejrzenia zaistnienia przestępstwa.

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI NA TERENIE PARAFII

1. Ogólne zasady dotyczące dzieci
   - Wszelkie oddziaływania wychowawcze muszą dokonywać się z poszanowaniem woli rodziców/opiekunów prawnych.
   - Osoby zaangażowane w Parafii i w grupach duszpasterskich traktują każde dziecko, sprawiedliwie i z szacunkiem, chroniąc jego godność. Wszyscy podopieczni mają prawo do okazywania im jednakowej troski, bez faworyzowania.
   - Zachęca się do pełnej transparentności w organizowaniu spotkań z dziećmi. Na początku roku formacyjnego należy:
     - ✓ zapoznać rodziców/opiekunów prawnych dzieci z harmonogramem planowanych spotkań;
     - ✓ zadbać o wyrażenie przez nich zgody w formie pisemnej na udział w spotkaniach;
     - ✓ ustalić zasady odbioru dzieci;
     - ✓ ustalić zasady komunikacji elektronicznej z dziećmi rodzicami/opiekunami prawnymi.

2. Zasady chroniące dzieci w kontakcie bezpośrednim
   - Dzieci mogą przebywać na terenie Parafii tylko za wiedzą i zgodą rodzica/ opiekuna prawnego.

- Wszystkie spotkania z dziećmi na terenie Parafii powinny być organizowane w miejscach ogólnodostępnych.
- Osoby zaangażowane w jakikolwiek sposób w działania opiekuńczo-wychowawcze szanują granice intymności fizycznej i emocjonalnej podopiecznych, zwracając uwagę na ich własne wyczucie granic. W związku z tym w relacjach uwzględniają wrażliwość dzieci. W sytuacji niepewności lepiej kierować się powściągliwością i zachować dystans, aniżeli wykonać nadmiar gestów.
- Reakcja na potrzeby emocjonalne podopiecznych, szczególnie dziecka młodszego, np. przytulenie się do dorosłego, etc., powinna mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, w przestrzeniach otwartych, pomieszczeniach monitorowanych, co w razie wątpliwości służyć powinno ich obiektywizacji.
- Jeżeli dobro dziecka wymaga indywidualnego spotkania, nie może się ono odbywać w sekrecie, zalecane jest powiadomienie rodziców. Osoba przeprowadzająca spotkanie powinna zatroszczyć się o transparentność (np. uchylone drzwi pomieszczenia, które nie mogą być zamknięte na klucz, obecność innych osób w pobliżu, powiadomienie innych osób o spotkaniu itp.). Indywidualnych spotkań z dziećmi nie wolno w nieroztropny sposób mnożyć ani przedłużać. Spotkania takie nie powinny odbywać się w późnych godzinach wieczornych lub nocą.
- Dzieci powinny zawsze pozostawać pod opieką osoby dorosłej. Opiekunowie nie mogą pozostawać pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych ani przyjmować ich w obecności dzieci.
- Zakazuje się przewożenia dzieci prywatnymi samochodami, zwłaszcza w pojedynkę, bez wiedzy i wyraźnej zgody rodziców/opiekunów prawnych.
- W prywatne życie dziecka wolno ingerować tylko w takim wymiarze, w jakim wymaga tego konkretny problem.
- W przypadku konieczności podjęcia rozmów na temat seksualności należy wykazać się delikatnością i roztropnie rozeznać, czy takiej rozmowy nie powinien przeprowadzić specjalista.
- Każdy przypadek przemocy fizycznej, psychicznej, emocjonalnej czy seksualnej pomiędzy dziećmi wymaga natychmiastowej reakcji ze strony opiekunów.

3. Zachowania niedozwolone na terenie Parafii: Zasady te dotyczą nie tylko relacji dorosły – dziecko, ale również relacji pomiędzy dziećmi.
   - Stosowanie przemocy psychicznej, takiej jak:, poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, wykluczanie, dyskryminowanie, pogardliwe traktowanie, dokuczanie, szykanowane, znęcanie się itp., zarówno w bezpośrednich kontaktach, jak i za pośrednictwem mediów społecznościowych.

- Intencjonalne zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia lub noszące znamiona przemocy fizycznej (gwałt, bicie, klapsy, mocne i zamykające uściski, uniemożliwiające przerwanie kontaktu, szturchanie) lub słownej (krzyczenie, wulgaryzmy), erotyzowanie czy seksualizacja relacji.
- Dotykanie kogoś wbrew jego woli.
- Próby nawiązywania kontaktu w miejscach odosobnionych, zbyt intensywne dążenie do osobistego kontaktu, prowokacja i wciąganie w sytuacje dwuznaczne, żarty o podtekście seksualnym, epatowanie nagością.
- Prezentowanie - w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia - nieodpowiednich i wulgarnych treści, zwłaszcza o charakterze erotycznym, pornograficznym, obrazujących przemoc bądź nieodpowiednich do wieku i wrażliwości odbiorców lub w inny sposób przyczyniających się do dyskomfortu.
- Nadmierne, indywidualne obdarowywanie prezentami i inne formy faworyzowania.
- Posiadanie, zażywanie i częstowanie tytoniem, alkoholem i innymi substancjami psychoaktywnymi, posiadanie środków niedozwolonych przez prawo.
- Nie wolno dzieciom robić zdjęć lub filmować bez ich zgody i zgody rodziców/opiekunów prawnych. Nie wolno upubliczniać zdjęć, filmów z udziałem dzieci bez pisemnej zgody ich rodziców/opiekunów prawnych, z wyjątkiem zdjęć grupowych w miejscach publicznych w związku z informowaniem o wydarzeniach.

4. Zasady ochrony dzieci podczas wyjazdów
   - Wszystkie formy zorganizowanego czasu, a w sposób szczególny wypoczynku dzieci powinny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i z zachowaniem w/w zasad dotyczących ochrony dzieci.
   - Na wyjazdy grupowe należy uzyskać pisemną zgodę rodziców/opiekunów prawnych, po uprzednim zapoznaniu ich z ramowym planem działania i zasadami jego organizacji (regulaminem). Podczas wyjazdu rodzice/opiekunowie prawni mają prawo do kontaktu ze swoim dzieckiem oraz z jego opiekunem zgodnie z regulaminem wyjazdu.

SPOSÓB REAGOWANIA NA OSKARŻENIA LUB NIEWŁAŚCIWE ZACHOWANIA

1. Każda osoba będąca na terenie Parafii, która była świadkiem wyrządzanej dziecku krzywdy, albo która podejrzewa lub został poinformowana o podejrzeniu lub o przemocy wobec dziecka jest zobowiązana do powiadomienia o tym fakcie Proboszcza lub osobę, do której kontakt jest podany na str. 14 tegoż dokumentu i do podjęcia działań zgodnie z niniejszą procedurą:
   - osobę, która chce opowiedzieć o przypadku skrzywdzenia, należy z uwagą wysłuchać;
   - w trakcie przyjmowania rozmowy nie wolno wyrażać opinii ani negatywnych, ani pozytywnych oraz komentarzy na temat domniemanego sprawcy, a tym bardziej osoby skrzywdzonej;
   - osoba, która jako pierwsza dowiaduje się o zaistnieniu potencjalnego przypadku krzywdzenia nie jest upoważniona do wydawania decyzji i osądów; jest to zadanie organów oraz instytucji, do których sprawa zostanie skierowana;
   - każdy fakt zgłoszenia krzywdy na terenie Parafii, musi zostać udokumentowany sporządzeniem notatki służbowej. Notatka służbowa powinna być podpisana przez sporządzającego oraz przez osobę zgłaszającą.

2. Jeśli domniemana krzywda dotyczy dziecka, należy o tym zawiadomić jego rodziców i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.

3. Jeśli sprawa dotyczy niewłaściwych zachowań dzieci wobec siebie nawzajem, należy niezwłocznie zawiadomić rodziców dzieci biorących udział w zdarzeniu i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.

4. Jeżeli istnieje podejrzenie, iż osobą odpowiedzialną za przemoc wobec dziecka jest osoba związana z Parafią, wówczas sposób reagowania musi uwzględniać normy nie tylko prawa państwowego, ale także kościelnego z właściwymi organami w zakresie ich kompetencji.

5. Jeśli jakakolwiek osoba dorosła zaangażowana w pracę duszpasterską w Parafii dowie się od dziecka, że doświadczyło ono przemocy fizycznej lub seksualnej, które są przestępstwem, automatycznie ma obowiązek zastosowania się do art. 304 k.p.k. mówiącego o tym, że każdy, kto dowie się

o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

6. Rozmowa z osobą zgłaszającą krzywdę

- Pierwszym celem rozmowy powinno być danie poczucia wsparcia i bezpieczeństwa oraz zrozumienia osobie skrzywdzonej, a jednocześnie, na miarę możliwości, pozyskanie informacji o faktycznych lub prawdopodobnych okolicznościach zaistnienia niewłaściwej sytuacji.
- W przypadku, gdy zgłaszającym krzywdę jest dziecko poniżej 15. roku życia, rozmowa wyjaśniająca z dzieckiem pokrzywdzonym może odbywać się tylko w obecności rodzica/opiekuna prawnego i za ich pisemną zgodą oraz w obecności psychologa, w warunkach dostosowanych do wieku i rozwoju pokrzywdzonego tak, aby zapewnić swobodę wypowiedzi.
- Prowadząc rozmowę z osobą skrzywdzoną, trzeba pamiętać, by:
  - ✓ zachować spokój, szacunek i empatię w stosunku do osoby zgłaszającej;
  - ✓ nastawić się głównie na aktywne i wspierające słuchanie;
  - ✓ nie okazywać wątpliwości co do wiarygodności osoby lub jej wypowiedzi;
  - ✓ nie zadawać zbędnych pytań i nie domagać się szczegółów (zwłaszcza natury intymnej), jeśli sama osoba pokrzywdzona o tym nie opowiada;
  - ✓ dostosować się do rytmu i poziomu otwarcia osoby pokrzywdzonej, nie przymuszać jej do mówienia, nie przyspieszać i nie sugerować niczego własnymi pytaniami;
  - ✓ nie obiecywać jej tego, czego nie będziemy mogli zrobić, a co może nam utrudnić udzielenie pomocy (np. zachowania rozmowy w tajemnicy);
  - ✓ zapewnić o naszym wsparciu i pomocy także po zakończeniu rozmowy;
  - ✓ omówić możliwości dalszej współpracy oraz form kontaktu.

- Osoba skrzywdzona/rodzic/opiekun prawny/ osoba bezradna ma prawo do informacji, jakie środki zapobiegawcze zostały podjęte w odniesieniu do osoby oskarżanej o wyrządzenie krzywdy.
- Jeśli zgłoszenia dokonuje osoba inna niż poszkodowana (świadek zdarzenia, powiernik osoby skrzywdzonej, inny członek danej grupy), która ma wiedzę o zaistniałych wydarzeniach, należy skoncentrować się na ustaleniu faktów, okoliczności zdarzenia i osób biorących w nim udział.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU SKRZYWDZENIA LUB ZAGROŻENIA DZIECKA

1. Procedura postępowania w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie dziecka, które jest przestępstwem.
   - Mając uzasadnione podejrzenie, że wobec dziecka przebywającej w obiekcie zostało dokonane przestępstwo, należy niezwłocznie zawiadomić policję, dzwoniąc pod numer 112 i opisując okoliczności zdarzenia. W zależności od dynamiki sytuacji i okoliczności telefon wykonuje osoba, która jest bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Jeśli zawiadamiającym jest pracownik, jednocześnie o zdarzeniu informuje Proboszcza.
   - Uzasadnione podejrzenie krzywdzenia dziecka występuje wtedy, gdy:
     - ✓ dziecko ujawniło fakt krzywdzenia;
     - ✓ ktoś zaobserwował krzywdzenie;
     - ✓ dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia);
     - ✓ występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie, np. znalezienie materiałów pornograficznych z udziałem dzieci w pokoju osoby dorosłej.
   - W tej sytuacji należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka. Dziecko powinno przebywać pod opieką pracownika do czasu przyjazdu policji.
   - Do czasu przyjazdu policji należy w miarę możliwości zabezpieczyć ślady przestępstwa oraz inne istotne dowody (np. przedmioty, dokumenty, monitoring) dotyczące zdarzenia.
   - Po interwencji należy opisać zdarzenie w rejestrze zdarzeń.

EDUKACJA OSÓB W PARAFII MAJĄCYCH KONTAKT Z DZIEĆMI

- Wszystkie osoby mające kontakt z dziećmi, pracownicy i wolontariusze w Parafii otrzymują potrzebną im wiedzę o wprowadzonych i obowiązujących w Parafii Standardach Ochrony Dzieci i Młodzieży.
- Ponadto pracownicy pełniący w Parafii funkcje opiekuńczo-wychowawcze lub formacyjne powinny odbyć następujące szkolenia:
  - ✓ rodzaje przemocy (w tym przemoc rówieśnicza);
  - ✓ jak rozpoznać symptomy przemocy (w tym wykorzystania seksualnego);
  - ✓ strategie działania sprawców przemocy (w tym przemocy seksualnej);
  - ✓ jak rozmawiać z dzieckiem/nastolatkiem na temat krzywdy;
  - ✓ zagrożenia i ochrona przed szkodliwymi treściami w internecie.

- Osoba pracująca z dziećmi powinna otrzymać zaświadczenie o udziale w szkoleniu.

ZAPEWNIENIE JAKOŚCI I CIĄGŁOŚCI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE PREWENCJI

- Dokument zawierający standardy ochrony dzieci w Parafii aktualizowany jest co dwa lata.
- Za przeprowadzenie ewaluacji dokumentu odpowiedzialny jest Proboszcz.

DOKUMENTOWANIE ZDARZEŃ PODEJRZENIA KRZYWDZENIA LUB KRZYWDZENIA DZIECI I ZASADY PRZECHOWYWANIA DOKUMENTACJI

- Proboszcz prowadzi Rejestr zdarzeń - dokumentację zawierającą rejestr ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka, uwzględniający informacje o zgłoszeniu ze wskazaniem osoby skrzywdzonej, zgłaszającej, osoby podejrzewanej o krzywdzenie, rodzaju podjętej interwencji, daty interwencji.
- Dla każdego zdarzenia zakładana jest imienna teczka z nazwiskiem skrzywdzonego dziecka.
  W teczce umieszcza się:
  - ✓ pisemne zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia lub zgłoszenie krzywdzenia, notatka służbowa.
  - ✓ Kartę interwencji wraz z protokołami (o ile będzie możliwość ich sporządzenia):
    - protokół rozmowy ze zgłaszającym;
    - protokoły i notatki z rozmów z dzieckiem;
    - protokół i notatki z rozmów z rodzicami/opiekunami prawnymi
    - protokoły z rozmów z dzieckiem skrzywdzonym, także z jego rodzicami/opiekunami prawnymi.
  - ✓ wszelką korespondencję w sprawie.
  - ✓ opis wsparcia dziecka udzielonego po powiadomieniu o krzywdzie.
- Do czasu zakończenia sprawy teczka pozostaje w kancelarii i jest należycie chroniona przed dostępem osób nieuprawnionych.
- Po zakończeniu działań dokumentacja jest archiwizowana i przechowywana przez 5 lat.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Standardy ochrony małoletnich w Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Krakowie; ul. Ks. Prymasa Wyszyńskiego 6; 30-695 Kraków wchodzą w życie z dniem ich ogłoszenia.

Kraków, 1 listopada 2026 roku

WAŻNE KONTAKTY I INSTYTUCJE ŚWIADCZĄCE POMOC

- parafia.rzaka@interia.pl tel.: 733 577 144
- delegat.ochronadziecka@diecezja.pl tel.: 724 150 800
- delegatka.ochronadziecka@diecezja.pl tel.: 512 339 339
- Centrum Ochrony Dziecka, Uniwersytet Ignatianum w Krakowie, ul. Kopernika 26, 31-501 Kraków, tel. 785 032 106, tel. do biura do COD 785 042 123

TELEFONY ZAUFANIA:

- dla dzieci i młodzieży – Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę: 116
- dla dzieci i młodzieży – Rzecznik Praw Dziecka: 800 121 212
- dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci - Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę: 800 100 100

TELEFONY ALARMOWE:

997 – policja

999 – pogotowie ratunkowe

112 – ogólny numer alarmowy